

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจชั้นปีที่ 3 และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีทั้งหมดจำนวน 2 ตอน ได้แก่ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ ข้อมูลที่รวบรวมได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบการบรรยาย แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจชั้นปีที่ 3

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจในครั้งนี้ ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ได้ขนาดตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 90 ตัวอย่าง โดยมีลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแสดงดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ ชาย	17	18.9		
หญิง	73	81.1		
รวม	90	100.0		
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
อายุ	19	26	20.69	1.098
เกรดเฉลี่ยสะสม	1.72	3.67	2.45	.454

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปตามตาราง 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยประมาณ 21 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำที่สุด 1.72 จนถึงสูงที่สุดคือ 3.67 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.45 ซึ่งเป็นผลการเรียนในระดับปานกลางตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แห่งชาติ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจชั้นปีที่ 3

ข้อมูลเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ตามแบบประเมินของกรมสุขภาพจิต แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข ประกอบด้วย 9 ด้านย่อยได้แก่ การควบคุมตนเอง ความเห็นใจผู้อื่น ความรับผิดชอบ การมีแรงจูงใจ การตัดสินใจและแก้ปัญหา สัมพันธภาพ ความภูมิใจตนเอง ความพอใจชีวิต และความสุขสงบทางใจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตาราง 4.2 – 4.11 ดังนี้คือ

ตาราง 4.2 อัตราส่วนร้อยละของปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านการควบคุมตนเอง

ความฉลาดทางอารมณ์ด้าน การควบคุมตนเอง	ความคิดเห็น (ร้อยละ)			
	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
เวลาโกรธหรือไม่สบาย ฉันรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน	1.1	12.2	30.0	56.7
ฉันบอกไม่ได้ว่าอะไรทำให้ฉันรู้สึกโกรธ	46.7	43.3	8.9	1.1
เมื่อถูกขัดใจ ฉันมักรู้สึกหงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้	27.8	52.2	15.6	4.4
ฉันสามารถคอยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พอใจ	27.8	33.3	46.7	20.0
ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย	41.1	53.3	3.3	2.2
เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ ฉันจะอธิบายเหตุผลจนผู้อื่นยอมรับได้	3.3	53.3	33.3	10.0

จากข้อมูลตามตาราง 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์ด้านการควบคุมตนเอง ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 56.7 แสดงความคิดเห็นว่าจริงมากต่อประเด็นเวลาโกรธหรือไม่สบาย แล้วรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับตน และประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าไม่จริงต่อประเด็นตนบอกไม่ได้ว่าอะไรทำให้ตนรู้สึกโกรธ สำหรับประเด็นอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าจริงบ้างเป็นบางครั้ง

ตาราง 4.3 อัตราส่วนร้อยละของปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านการเห็นใจผู้อื่น

ความฉลาดทางอารมณ์ด้าน การเห็นใจผู้อื่น	ความคิดเห็น (ร้อยละ)			
	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
ฉันสังเกตได้เมื่อคนใกล้ชิดมีอารมณ์เปลี่ยนแปลง	1.1	7.8	48.9	42.2
ฉันไม่สนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่รู้จัก	25.6	55.6	15.6	33.3
ฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำต่างจากที่ฉันคิด	50.0	46.7	0	3.3
ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมีเหตุผลที่จะไม่พอใจการกระทำของฉัน	1.1	23.3	50.0	25.6
ฉันรู้สึกว่าคุณอื่นชอบเรียกร้องความสนใจมากเกินไป	10.0	66.7	14.4	8.9
แม้จะมีภาระที่ต้องทำ ฉันก็ยินดีรับฟังความทุกข์ของผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ	1.1	23.3	38.9	36.7

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการเห็นใจผู้อื่นตามตาราง 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่าไม่จริง ต่อประเด็นการไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำต่างจากที่ตนเองคิด สำหรับประเด็นอื่นๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าค่อนข้างจริงจนถึงจริงมาก ได้แก่ ประเด็น การสังเกตได้เมื่อคนใกล้ชิดมีอารมณ์เปลี่ยนแปลง การยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมีเหตุผลที่จะไม่พอใจการกระทำของตน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 50 แสดงความคิดเห็นว่าค่อนข้างจริง และประเด็นที่ว่าแม้จะมีภาระที่ต้องทำ ตนก็ยินดีรับฟังความทุกข์ของผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าค่อนข้างจริงจนถึงจริงมาก

ตาราง 4.4 อัตราส่วนร้อยละของปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านความรับผิดชอบ

ความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ความรับผิดชอบ	ความคิดเห็น (ร้อยละ)			
	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบผู้อื่นเมื่อมี โอกาส	41.1	52.2	4.4	2.2
ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อฉัน	0	3.3	18.9	77.8
เมื่อทำผิดฉันสามารถกล่าวคำ "ขอโทษ" ผู้อื่นได้	1.1	5.6	15.6	77.8
ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของผู้อื่น ได้ยาก	55.6	35.6	8.9	0
ถึงแม้จะต้องเสียประโยชน์ส่วนตัวไปบ้าง ฉัน ก็ยินดีที่จะทำเพื่อส่วนร่วม	0	23.3	48.9	27.9
ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อ ผู้อื่น	48.9	42.2	7.8	1.1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์ด้านความรับผิดชอบตามตาราง 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณสามในสี่ส่วน แสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยอย่างมากต่อประเด็นการเห็นคุณค่าในน้ำใจที่ผู้อื่นมีต่อตน และประเด็นที่ว่าเมื่อทำผิดตนสามารถกล่าวคำ "ขอโทษ" ผู้อื่นได้ สำหรับประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าไม่จริง ได้แก่ประเด็น การยอมรับข้อผิดพลาดของผู้อื่นได้ยาก และความรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อผู้อื่น โดยกลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 50 แสดงความคิดเห็นว่าไม่จริงต่อสองประเด็นดังกล่าว

ตาราง 4.5 อัตราส่วนร้อยละของปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจ

ความฉลาดทางอารมณ์ด้าน แรงจูงใจ	ความคิดเห็น (ร้อยละ)			
	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
ฉันไม่รู้ว่ฉันเก่งเรื่องอะไร	18.9	41.1	27.8	12.2
แม้จะเป็นงานยาก ฉันก็มั่นใจว่าสามารถทำได้	1.1	30.0	50.0	18.9
เมื่อทำสิ่งใดไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกหมดกำลังใจ	4.4	61.1	25.6	8.9
ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆ อย่างเต็ม ความสามารถ	0	7.8	27.8	64.4
เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคและความผิดหวัง ฉันก็จะไม่ยอมแพ้	2.2	23.3	42.2	32.2
เมื่อเริ่มทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันมักทำต่อไปไม่ สำเร็จ	40.0	51.1	6.7	2.2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจตามตาราง 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าจริงมาก ต่อประเด็นความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆ อย่างเต็มความสามารถคิดเป็นร้อยละ 64.4 สำหรับประเด็นอื่นๆ กลับปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังแสดงความไม่แน่ใจ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าจริงบ้างเป็นบางครั้ง และค่อนข้างจริงเป็นส่วนใหญ่

ตาราง 4.6 อัตราส่วนร้อยละของปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา

ความฉลาดทางอารมณ์ด้าน การตัดสินใจและแก้ปัญหา	ความคิดเห็น (ร้อยละ)			
	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
ฉันพยายามหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาโดย ไม่คิดเอาเองตามใจชอบ	2.2	41.1	36.7	20.0
บ่อยครั้งที่ฉันไม่รู้ว่าจะอะไรทำให้ฉันไม่มี ความสุข	28.9	47.8	17.8	5.6
ฉันรู้สึกว่าการตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นเรื่องยาก สำหรับฉัน	31.1	48.9	15.6	4.4
เมื่อต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉันตัดสินใจได้ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง	1.1	34.4	36.7	27.8
ฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่กับคนแปลกหน้าหรือ คนที่ไม่คุ้นเคย	11.1	38.9	20.0	30.0
ฉันทนไม่ได้เมื่อต้องอยู่ในสังคมที่มี กฎระเบียบขัดกับความเคยชินของฉัน	20.0	40.0	31.1	8.9

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ตามตาราง 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขาดความชัดเจนในเรื่องการตัดสินใจและแก้ปัญหา กล่าวคือ ส่วนใหญ่ยังลังเลและแสดงความคิดเห็นว่าจริงบ้างเป็นบางครั้งต่อประเด็นต่างๆ ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ดังนี้คือ การรู้สึกว่าการตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นเรื่องยากสำหรับตน (ร้อยละ 48.9) รองลงมาคือ บ่อยครั้งที่ตนเองไม่รู้ว่าจะอะไรที่ทำให้ตนเองไม่มีความสุข(ร้อยละ 47.8) และการพยายามหาสาเหตุของปัญหาโดยไม่คิดเอาเองตามใจชอบ(ร้อยละ 41.1) มีเพียงประเด็นเดียวเท่านั้นที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 36.7 แสดงความคิดเห็นว่าค่อนข้างจริง ได้แก่ประเด็นที่ว่าเมื่อต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ตนสามารถตัดสินใจได้ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง

ตาราง 4.7 อัตราส่วนร้อยละของปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านสัมพันธภาพ

ความฉลาดทางอารมณ์ด้าน สัมพันธภาพ	ความคิดเห็น (ร้อยละ)			
	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
ฉันทำความรู้จักผู้อื่นได้ง่าย	7.8	17.8	37.8	36.7
ฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนที่คบกันมานาน	3.3	8.9	32.2	55.6
ฉันไม่กล้าบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นรู้	21.1	54.4	18.9	5.6
ฉันทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ทำให้ผู้อื่น เคืองใจ	2.2	15.6	47.8	34.4
เป็นการยากสำหรับฉันที่จะโต้แย้งกับผู้อื่น แม้ จะมีเหตุผลเพียงพอ	30.0	42.2	23.3	4.4
เมื่อไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ฉันสามารถอธิบาย เหตุผลที่เขายอมรับได้	1.1	46.7	34.4	17.8

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์ด้านสัมพันธภาพ ตามตาราง 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าจริงมากต่อประเด็นที่ว่าฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนที่คบกันมานานเพียงประเด็นเดียวเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 55.6 สำหรับประเด็นการไม่กล้าบอกความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นรู้ พบว่าประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นว่าจริงเป็นบางครั้ง รองลงมาคือ ประเด็นเมื่อไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ตนเองสามารถอธิบายเหตุผลที่เขายอมรับได้ และประเด็นเป็นการยากสำหรับตนเองที่จะโต้แย้งกับผู้อื่น แม้จะมีเหตุผลเพียงพอ และกลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่ง แสดงความคิดเห็นว่าค่อนข้างจริงสำหรับประเด็นการทำในสิ่งที่ตนเองต้องการโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเคืองใจ (ร้อยละ 47.8) สำหรับประเด็นอื่นๆ ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าจริงบ้างเป็นบางครั้งและค่อนข้างจริง

ตาราง 4.8 อัตราส่วนร้อยละของปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านความภูมิใจในตนเอง

ความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ความภูมิใจในตนเอง	ความคิดเห็น (ร้อยละ)			
	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
ฉันรู้สึกดียกกว่าผู้อื่น	43.3	44.4	5.6	6.7
ฉันทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใด	6.7	43.3	40.0	10.0
ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด	0	35.6	41.1	23.3
ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก	22.2	52.2	18.9	6.7

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์ด้านความภูมิใจในตนเอง ตามตาราง 4.8 พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นว่าจริงเป็นบางครั้งต่อประเด็นที่ว่าตนเองไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก ตนเองรู้สึกดียกกว่าผู้อื่น และประเด็นที่ว่าตนเองทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใด มีเพียงประเด็นเดียวเท่านั้นที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าค่อนข้างจริง คือ ประเด็นที่ว่าตนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด

ตาราง 4.9 อัตราส่วนร้อยละของปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านความพอใจในชีวิต

ความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ความพอใจในชีวิต	ความคิดเห็น (ร้อยละ)			
	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
แม้สถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น	1.1	18.9	52.2	27.8
ทุกปัญหามักมีทางออกเสมอ	1.1	6.7	14.4	77.8
เมื่อมีเรื่องที่ทำให้เครียด ฉันมักปรับเปลี่ยนให้เป็นเรื่องผ่อนคลายหรือสนุกสนานได้	2.2	33.3	31.1	33.3
ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์และวันหยุดพักผ่อน	2.2	23.3	20.0	54.4
ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับสิ่งดีๆ มากกว่าฉัน	48.9	44.4	4.4	2.2
ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่	3.3	11.1	30.0	55.6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์ด้านความพอใจในชีวิต ตามตาราง 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประมาณสามในสี่ แสดงความคิดเห็นว่าจริงมากต่อประเด็นที่ว่าทุกปัญหามักมีทางออกเสมอ รองลงมาคือความพอใจกับสิ่งที่ตนเป็นอยู่ คิดเป็นร้อยละ 55.6 และตนเอง

สนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์และวันหยุดพักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 54.4 สำหรับประเด็นที่ว่าตนรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับสิ่งดีๆ มากกว่าตนนั้น พบว่าส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าไม่จริง

ตาราง 4.10 อัตราส่วนร้อยละของปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขสงบทางใจ

ความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ความสุขสงบทางใจ	ความคิดเห็น (ร้อยละ)			
	ไม่จริง	จริงบางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริงมาก
ฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไรทำ เมื่อรู้สึกเบื่อหน่าย	21.1	53.3	17.8	7.8
เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่งที่ฉันชอบ	1.1	14.4	33.3	51.1
เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้	1.1	28.9	36.7	33.3
ฉันสามารถผ่อนคลายตนเองได้ แม้จะเหน็ดเหนื่อยจากภาระหน้าที่	2.2	13.3	43.3	41.1
ฉันไม่สามารถทำใจให้มีความสุขได้จนกว่าจะได้ทุกสิ่งที่ต้องการ	34.4	38.9	18.9	7.8
ฉันมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ	22.2	46.7	21.1	10.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขสงบทางใจ ตามตาราง 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 51.1 แสดงความคิดเห็นว่าจริงมากต่อประเด็นที่ว่าเมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ตนจะทำในสิ่งที่ตนชอบเพียงประเด็นเดียว สำหรับประเด็นด้านความสุขสงบทางใจอื่นๆ ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นว่าจริงบ้างเป็นบางครั้ง และแสดงความคิดเห็นว่าค่อนข้างจริงต่อประเด็นที่ว่า ตนสามารถผ่อนคลายตนเองได้แม้จะเหน็ดเหนื่อยจากภาระหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 43.3 และเมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ตนเองมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้ คิดเป็นร้อยละ 36.7 นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 70 แสดงความคิดเห็นว่าจริงเป็นบางครั้งค่อนข้างไปทางไม่จริง ต่อประเด็นที่ว่า ตนเองไม่สามารถทำใจให้มีความสุขได้ จนกว่าจะได้ทุกสิ่งที่ต้องการ

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความฉลาดทางอารมณ์ (N = 88)

ความฉลาดทางอารมณ์	ต่ำสุด	สูงสุด	μ	σ	เกณฑ์การประเมิน
1. ด้านดี					
การควบคุมตนเอง	13	23	18.51	2.199	สูงกว่าเกณฑ์ปกติ
การเห็นใจผู้อื่น	14	24	18.68	2.273	ปกติ
ความรับผิดชอบ	15	24	20.67	2.283	ปกติ
รวมด้านดี	47	71	57.86	5.574	ปกติ
2. ด้านเก่ง					
การมีแรงจูงใจ	12	24	18.04	2.412	ปกติ
การตัดสินใจและแก้ปัญหา	10	23	16.74	2.917	ปกติ
สัมพันธภาพ	11	24	18.16	2.735	ปกติ
รวมด้านเก่ง	36	70	52.94	6.674	ปกติ
3. ด้านสุข					
ความภูมิใจตนเอง	7	16	11.56	2.045	ปกติ
ความพอใจในชีวิต	12	24	19.76	2.653	ปกติ
ความสุขสงบทางใจ	11	24	18.29	2.931	ปกติ
รวมด้านสุข	38	63	49.60	5.601	ปกติ

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความฉลาดทางอารมณ์ด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข ตามตาราง 4.11 พบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ย่อยลงไปทั้ง 9 ด้าน ปรากฏว่าระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้านการควบคุมตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.51 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูงกว่าปกติคือคะแนนระหว่าง 15 – 18 ส่วนปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านย่อยอื่นๆ พบว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติ อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ระดับความฉลาดทางอารมณ์ในภาพรวมได้แก่ ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข พบว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติทั้ง 3 ด้าน

จากข้อมูลในตาราง 4.2 – ตาราง 4.11 แสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกติ ยกเว้นเพียงด้านเดียวคือองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ด้านการควบคุมตนเอง ที่อยู่ในเกณฑ์สูงกว่าปกติ ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ดี เนื่องจากการที่กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการควบคุมตนเองได้นั้น จะทำให้เกิดการยับยั้งชั่งใจ ไม่เป็นผู้หุนหันพลันแล่น และรีบร้อนจนทำให้ขาดความระมัดระวัง ซึ่งอาจส่งผลให้การตัดสินใจต่างๆ เกิดผิดพลาด จนก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน ต่อชีวิตทั้งของตนเองและผู้อื่น นอกจากนี้ข้อมูล

ที่ทำการวิเคราะห์ได้ ยังแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวยังไม่ได้รับการส่งเสริมในเรื่องการสร้างแรงจูงใจอันจะมีผลต่อพลังในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งหากได้รับการส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจในทางที่ดีแล้วนั้น คาดว่าจะเป็นพลังให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเต็มกำลังความสามารถและสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จนก่อเกิดเป็นความรู้สึกลึกซึ้งภาคภูมิใจในการทำงานต่อไปในอนาคต

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจชั้นปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ด้านดังนี้คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตาราง 4.12 – 4.14 ดังนี้คือ

ตาราง 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(N = 88)

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ราย)			correlation (Sig.)
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
การควบคุมตนเอง	ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	-	-	1	0.047
	เกณฑ์ปกติ	6	18	18	(.665)
	สูงกว่าเกณฑ์ปกติ	3	21	21	
ความเห็นใจผู้อื่น	ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	-	1	1	.049
	เกณฑ์ปกติ	9	33	34	(.598)
	สูงกว่าเกณฑ์ปกติ	-	5	5	
ความรับผิดชอบ	ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	-	1	3	-.012
	เกณฑ์ปกติ	8	34	31	(.854)
	สูงกว่าเกณฑ์ปกติ	1	4	6	

หมายเหตุ : ในวงเล็บคือระดับนัยสำคัญ

จากข้อมูลในตาราง 4.12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัยคือการควบคุมตนเอง ความเห็นใจผู้อื่น และความรับผิดชอบต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่าไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ตาราง 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ราย)			correlation (Sig.)
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
การมีแรงจูงใจ	ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	2	3	3	.222
	เกณฑ์ปกติ	7	36	32	(.033)
	สูงกว่าเกณฑ์ปกติ	-	-	5	
การตัดสินใจและแก้ปัญหา	ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	1	8	2	.047
	เกณฑ์ปกติ	6	28	36	(.885)
	สูงกว่าเกณฑ์ปกติ	2	3	2	
สัมพันธภาพ	ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	2	2	4	-.035
	เกณฑ์ปกติ	5	33	32	(.803)
	สูงกว่าเกณฑ์ปกติ	2	4	4	

หมายเหตุ : ในวงเล็บคือระดับนัยสำคัญ

จากข้อมูลในตาราง 4.13 ผลการวิเคราะห์ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัยคือ การมีแรงจูงใจ การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา และด้านสัมพันธภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่ามีเพียงปัจจัยเดียวเท่านั้นคือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการมีแรงจูงใจซึ่งมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($r = .222$, $sig. = .033$) สำหรับปัจจัยความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหาและด้านสัมพันธภาพ ปรากฏว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทั้งนี้สาเหตุหนึ่งอาจเกิดจาก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มักจะมีแรงจูงใจหรือแรงบันดาลใจในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วง สอดคล้องกับการศึกษาของกรมสุขภาพจิตที่สรุปไว้ว่า การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์(EQ) มีส่วนเสริมให้ความฉลาดทางสติปัญญา(IQ) สูงขึ้น

ตาราง 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ราย)			correlation (Sig.)
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
ความภูมิใจในตนเอง	ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	1	2	0	.326 (.002)
	เกณฑ์ปกติ	3	32	27	
	สูงกว่าเกณฑ์ปกติ	-	5	13	
ความพอใจชีวิต	ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	1	2	1	.156 (.161)
	เกณฑ์ปกติ	7	34	32	
	สูงกว่าเกณฑ์ปกติ	1	3	7	
ความสุขสงบทางใจ	ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	-	3	7	-.151 (.149)
	เกณฑ์ปกติ	7	29	27	
	สูงกว่าเกณฑ์ปกติ	2	7	6	

หมายเหตุ : ในวงเล็บคือระดับนัยสำคัญ

จากข้อมูลในตาราง 4.14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข ซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัยได้แก่ ความภูมิใจในตนเอง ความพอใจชีวิตและความสุขสงบทางใจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($r = .326$, $sig. = .002$) สำหรับความฉลาดทางอารมณ์ด้านความพอใจในชีวิตและด้านความสุขสงบทางใจ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามข้อมูลในตาราง 4.12 – 4.14 โดยภาพรวมปรากฏว่าความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ทั้ง 3 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 9 องค์ประกอบย่อยนั้น มีเพียงองค์ประกอบด้านความภูมิใจในตนเองและด้านการมีแรงจูงใจ ที่มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยและน้อยที่สุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน